

▼M3

BILAG I

Retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved befodringspligten

Del A: Definition af befodringspligten

Ved befodringspligt som omhandlet i artikel 3 forstås den pligt, som en medlemsstat pålægger en postbefordrende virksomhed til at varetage posttjenester overalt inden for et givet geografisk område herunder — om nødvendigt — til at udbyde tjenesten til den samme pris inden for hele det pågældende område eller at tilbyde visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Befodringspligten kan blandt andet omfatte:

- omdeling flere dage end fastsat i dette direktiv
- adgang til indleveringssteder med henblik på at opfylde befodringspligten
- sikring af, at befodringsstaksterne er overkommelige
- ensartede takster
- visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Del B: Beregning af nettoomkostningerne

De nationale forvaltningsmyndigheder tager alle midler under overvejelse med henblik på at give de postbefordrende virksomheder (udpegede eller ikke-udpegede) det fornødne incitament til at udbyde befodringspligttydelser på en omkostningseffektiv måde.

Nettoomkostninger i forbindelse med befodringspligten er alle omkostninger, der er knyttet til og nødvendige for at opfylde befodringspligten. Nettoomkostningerne ved at opfylde befodringspligten bør således beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget befodringspligtig virksomhed ved drift med og uden denne befodringspligt.

Ved beregningen skal der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder immaterielle og markedsræssige fordele, som en postbefordrende virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af befodringspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitamenter til omkostningseffektivitet.

Der skal lægges vægt på, at de omkostninger, som den udpegede befodringspligtige virksomhed ville have valgt at undgå, hvis den ikke havde været underlagt befodringspligten, fastlægges så korrekt som muligt. Der tages ved beregningen af nettoomkostningerne højde for de fordele, herunder immaterielle fordele, der kommer den befodringspligtige virksomhed til gode.

Beregningen baseres på de omkostninger, der kan henføres til:

- i) elementer af de pågældende tjenester, som kun kan udbydes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsræssige standarder. Denne kategori kan også omfatte de tjenester, der er defineret i del A
- ii) bestemte brugere eller grupper af brugere, som under hensyntagen til omkostninger og indtægter ved bestemte tjenesteudbud samt eventuelle af medlemsstaten fastsatte takster, kun kan betjenes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsræssige standarder.

Dette omfatter f.eks. brugere eller grupper af brugere, som ikke ville blive betjent af en kommercielt orienteret virksomhed uden befodringspligt.

Nettoomkostningerne ved bestemte aspekter af befodringspligten beregnes særskilt for at undgå at medregne eventuelle direkte eller indirekte fordele og omkostninger to gange. Befodringspligtens samlede nettoomkostninger beregnes for alle udpegede befodringspligtige virksomheders vedkommende som summen af nettoomkostningerne ved befodringspligtens enkelte komponenter iberegnet eventuelle immaterielle fordele. Den nationale forvaltningsmyndighed kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet. Den eller de befodringspligtige virksomheder samarbejder med den nationale forvaltningsmyndighed, så den kan kontrollere, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Del C: Godtgørelse af eventuelle nettoomkostninger ved befodringspligten

Ifølge reglerne om godtgørelse eller finansiering af eventuelle nettoomkostninger ved befodringspligten kan de befodringspligtige virksomheder have krav på godtgørelse for de tjenester, de udbyder på ikke-forretningsræssige vilkår. Da

▼M3

en sådan kompensation indebærer pengeoverførsler, sikrer medlemsstaterne, at disse sker på en gennemsigtig, objektiv, ikke-diskriminerende måde, der er afpasset efter forholdene. Det betyder, at overførslerne så vidt muligt skal forårsage mindst mulig forvridning af konkurrence og brugerefterspørgsel.

I henhold til artikel 7, stk. 4, skal en fondsbaseret udligningsmekanisme anvende et gennemsigtigt og neutralt middel til opkrævning af bidrag, hvorved dobbelt opkrævning af bidrag på både virksomhedernes in- og output undgås.

Den uafhængige instans, der forvalter fonden, skal sørge for opkrævning af bidrag fra de virksomheder, som vurderes at skulle bidrage til dækningen af befordringspligtens nettoomkostninger i den pågældende medlemsstat, og overvåge overførslen af udbetalinger til virksomheder, der har krav på at modtage betalinger fra fonden.